

ДО
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – БУРГАС

Per.№94-01-14163/29.04.2026

Димитър Димитров
за съставителя
29.04.26

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
БУРГАС
Регистрационен индекс и дата
08-00-18289/29.04.26

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

за отмяна на незаконосъобразни норми от Правилника за устройството и дейността на Центъра за подкрепа на личностното развитие – Бургас

от Ч _____ Г _____

Настоящото предложение се отправя на основание чл. 107, ал. 3 от Административно процесуалния кодекс (АПК) за усъвършенстване дейността на Общински съвет – Бургас чрез привеждане на приет от него подзаконен нормативен акт в съответствие със закона.

I. ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА

С Решение по т. 36 от Протокол № 23 от 31.01.2017 г. Общински съвет – Бургас, на основание чл. 21, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) и чл. 49, ал. 8 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО), е приел Правилник за устройството и дейността на Центъра за подкрепа на личностното развитие – Бургас (наричан по-долу „Правилника“).

Като подзаконен нормативен акт по смисъла на чл. 7, ал. 1 от Закона за нормативните актове (ЗНА), Правилникът следва да бъде в пълно съответствие с нормативните актове от по-висока степен. При преглед на съдържанието му се установяват следните разпоредби, които страдат от пороци, водещи до тяхната не законосъобразност, респективно нищожност:

1. Разпоредбата на чл. 15, т. 1, б. „а“ от Правилника, която предвижда приемане на „Стратегия за развитие на ЦПЛР за следващите четири години“.
2. Разпоредбата на чл. 15, ал. 2 от Правилника, която въвежда задължение за публикуване на интернет страницата на ЦПЛР на бюджета и отчетите за неговото изпълнение (документите по т. 9).
3. Формален порок в структурата на акта, изразяващ се в неправилна номерация на чл. 15, който е обозначен като „Чл. 5.“.

II. ПРАВНИ ОСНОВАНИЯ ЗА НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНОСТ

Принципът на правовата държава изисква стриктно спазване на йерархията на нормативните актове, установена в чл. 15, ал. 1 от ЗНА. Всеки подзаконен нормативен акт черпи своята легитимност от закона и може да съществува само в

неговите рамки. Всяко отклонение или противоречие със закона води до порок, който следва да бъде отстранен.

1. Относно не законосъобразността на чл. 15, т. 1, б. „а“ от Правилника

Разпоредбата на чл. 263, ал. 1, т. 1 от ЗПУО императивно постановява, че педагогическият съвет в институциите от системата на предучилищното и училищното образование приема стратегия за развитие за следващите пет години. Съгласно ал. 2 на същия член, педагогическият съвет на центъра за подкрепа за личностно развитие (ЦПЛР) изпълнява тези правомощия съобразно предмета на дейността си.

Нормата на чл. 15, т. 1, б. „а“ от Правилника, като предвижда четиригодишен хоризонт за стратегическо планиране, е в пряко и непреодолимо противоречие с материално правната разпоредба на закона. Подобно несъответствие представлява основание за отмяна по смисъла на чл. 146, т. 4 от АПК.

2. Относно нищожността на чл. 15, ал. 2 от Правилника поради превишаване на компетентност (*ultra vires*)**

Разпоредбата на чл. 263, ал. 3 от ЗПУО изчерпателно и лимитативно изброява кои документи, приети от педагогическия съвет, подлежат на задължително публикуване на интернет страницата на институцията. Това са документите по ал. 1, т. 1 до т. 5. Бюджетът и отчетът за неговото изпълнение са предмет на т. 15 от същата алинея, която предвижда, че педагогическият съвет само „запознава се“ с тях, без да е предвидено задължение за тяхното публично оповестяване.

Въвеждайки с чл. 15, ал. 2 от Правилника задължение за публикуване и на документите по т. 9 (аналогична на т. 15 от закона), Общински съвет – Бургас е излязъл извън рамките на предоставената му от закона делегация (чл. 49, ал. 8 ЗПУО) и е нарушил принципа, установен в чл. 12 от ЗНА. Органът не е доразвил закона, а е създал ново, не изведено в него задължение. Подобно нормотворчество *praeter legem* (извън закона), което изменя обхвата на законната повеля, е класически пример за превишаване на материална компетентност. Съгласно константната практика на Върховния административен съд, липсата на компетентност е най-тежкият порок на административния акт, водещ до неговата нищожност (вж. напр. Решение № 2273 от 06.03.2023 г. по адм.д. 3737/2022 г. на ВАС).

3. Относно формалния порок в номерирането на чл. 15 от Правилника

Неправилното номериране на чл. 15 като „Чл. 5.“ представлява съществен формален дефект. Той нарушава правната сигурност и предвидимост, тъй като създава неяснота и двусмислие в структурата на нормативния акт. Това е в разрез с изискванията за качество на законодателството, произтичащи от чл. 9, ал. 1 от ЗНА. Подобен порок е основание за не законосъобразност по чл. 146, т. 2 от АПК.

III. ИСКАНЕ

С оглед на гореизложените аргументи и на основание чл. 107, ал. 3, чл. 116 и чл. 118 от АПК, във връзка с правомощията на Общинския съвет по чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА и чл. 79 от АПК,

МОЛЯ:

Общински съвет – Бургас да се произнесе с мотивирано решение, с което да отмени като незаконосъобразни, респективно нищожни, следните разпоредби от Правилника за устройството и дейността на Центъра за подкрепа на личностното развитие – Бургас:

1. Чл. 15, т. 1, б. „а“ от Правилника;
2. Чл. 15, ал. 2 от Правилника;
3. Да отстрани формалния порок в номерирането на същия член, като му придаде коректната номерация „Чл. 15“.

На основание чл. 118, ал. 1 от АПК, Общински съвет – Бургас е длъжен да се произнесе с решение по настоящото предложение в двумесечен срок от постъпването му и да го съобщи на подателя в 7-дневен срок от постановяването му. Не произнасянето в срок се счита за мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК.

Съгласно трайната съдебна практика, самото съобщаване на решението представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, който подлежи на самостоятелен съдебен контрол (вж. Тълкувателно решение № 6 от 30.06.2015 г. по т. д. № 4/2013 г. на ВАС).

Дата: 29.04.2026 г.

С уважение,
Ч Г